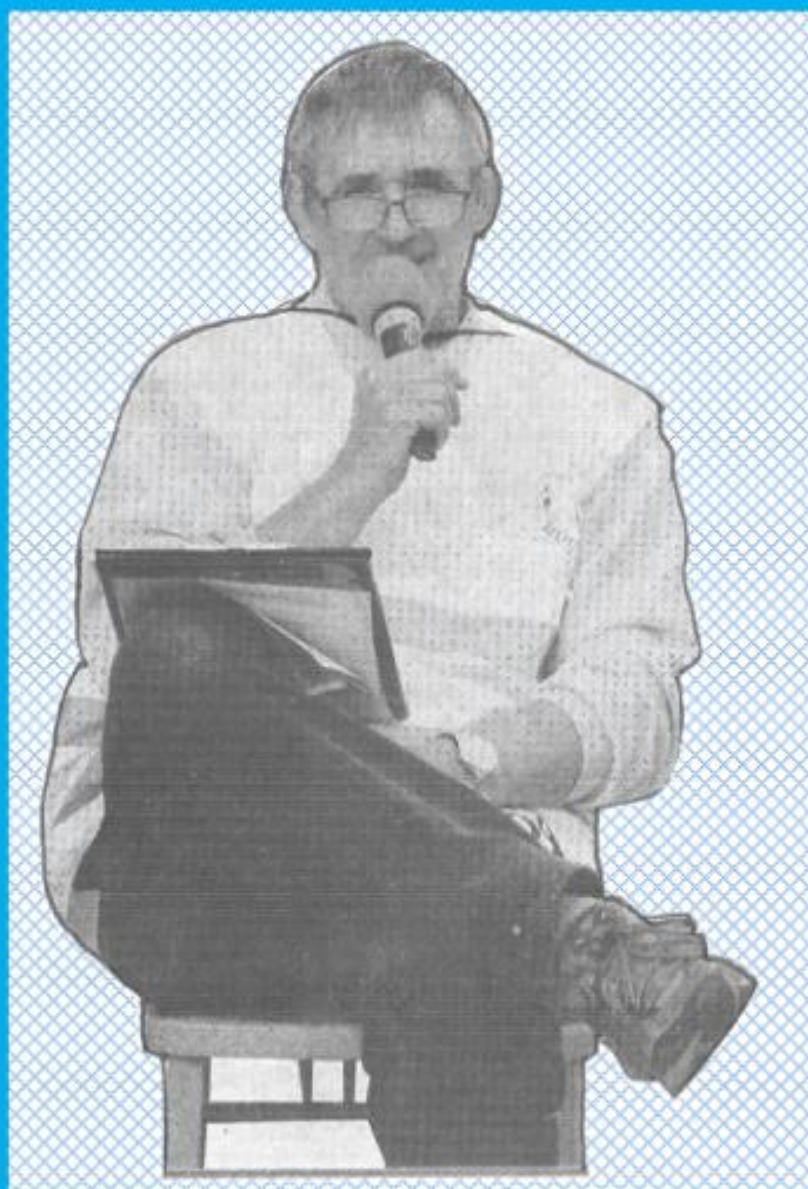

SPORT SLOVÁCKO

Noviny pro Hodonínsko,
Kyjovsko a Vězelsko

Neúnavný propagátor vytrvalostního běhu a ředitel
Moravsko-Slovenského běžeckého poháru 2013
Pavel Bíla se těší na začátek sezony a v rozhovoru říká:

Běžci chtějí utéct od počítačů na sportoviště

HODONÍN – Před pár týdny se vyhlášením nejlepších borců a borkyň definitivně uzavřel další ročník stále oblíbenějšího seriálu pro vyznavače vytrvalostního běhu. Do Moravsko-Slovenského běžeckého poháru 2012 (MSBP) bylo zařazeno 35 závodů, z čehož 22 podniků se pořádalo v České republice, 12 soutěží hostilo sousední Slovensko a jedna akce byla společná. Výsledkem je souhrnné účastnické číslo 9 916 startujících, což činí úctyhodný průměr na jeden závod - 283 běžců. Zvládnout týden co týden takový nápor běhu chtivých nadšenců a zpracovat přesné výsledky určitě není maličkost, tým rozhodčích v barvách BK Hodonín ale svoji náročnou práci s úsměvem a pohodou stále posunuje vpřed. Jak je to možné a jak je celý pohár organizovaný, o tom se rozvyprávěl dlouholetý řídicí soutěže a její neúnavný propagátor Pavel Bíla (na snímku).

* Vámi spoluřízená dlouhodobá nebo v podstatě celoroční soutěž se těší obrovskému zájmu běžců, a to od dětí až po hrdinné seniory. To asi v počátcích jejího zrodu a také po rozpadu ČSSR čekal málokdo...

Pro mě osobně bylo obrovským zadostiučiněním, že rozdělení federace se na zájmu o běžecký pohár vůbec nijak nepodepsalo, nýbrž naopak. Sjíždí se vyznavači vytrvalostního běhu ze všech koutů Slovácka a Záhoří, přitom často s celými rodinami. Láká je nejen soupeření, ale i ta celková atmosféra, stovky nejrůznějších úsměvných momentů anebo radost z dětských soubojů, ze všech přitom úplně cítím tu tendenci utéct od počítačů na sportoviště. V poslední době mám vůbec pocit, že závody provází čím dál více pohody, téměř úplně se vytratila nevraživost, nervozita či „vyhecovanost“, která je v minulosti velmi často provázela. Mohu tedy s radostí konstatovat, že za celý rok se vážně nepříhodilo nic negativního a my jsme mohli dokonce ocenit i pěťici zkušených mušketýrů, kteří se k sobě během celé soutěže příkladně chovali a propagovali v našem sportu myšlenku fair play.

* To je určitě i zásluha party rozhodčích, kteří týden co týden míří na závody, a to častokrát i daleko za hranice jižní Moravy. Kolik osob vlastně tvoří váš nezbytně potřebný tým?

Hodonínský běžecký klub má 30 členů, na závody ale pod vedením Antonína Koplíka jezdí parta zhruba deseti až čtrnácti lidí, přičemž ale jsou i náročnější závody jako například Vnorovy, Rohálovská desítka nebo Senica, na které vyrážíme v dvacetičlenné sestavě. Mladí se k nám zrovna nehrnou, a to i přesto, že odměna rozhodčího za jeden závod se loni zvedla na 200 korun. I když nám to mnozí škarohlídi závidí, tak je to ale asi pořád málo, neboť například v Brně, kde se navíc většinou měří pohodlně s elektronickými čipy, platí rozhodčím až pět set korun. Prostě rozdíl jsou, jako v celém sportu. Nedovedu si ale představit, kdyby nějaký

fotbalový rozhodčí měl rozhodovat zápas za dvě stovky. My jsme pro mnohé pořad lidový sport, a tak se i na ty, kteří ho zabezpečují, mnozí dívají jako na amatéry.

*Vzpomněl jste čipy. Jak se vlastně osvědčily a proč nejsou povinné na všech závodech?

Povinné být nemohou, protože jejich pořízení stojí dost peněz a my nemůžeme pořadatele z mnohdy malých obcí nutit k takovým investicím, a to většinou kvůli jednomu závodu v roce. Výhodné jsou při bězích na dráze, kde se běžci často míjejí, například při hodinovkách. My je povinně vyžadujeme pouze při Vnorovské desítce, což je z důvodu velkého počtu startujících i z atypické čtyř okruhové organizace závodu. Tam by se nám to v těch mnoha kategoriích pomíchalo dohromady a řešili bychom dlouho předlouho spoustu protestů. Jinak při ostatních závodech, tak zhruba do těch 400 účastníků, nejsou čipy potřeba, dá se to hravě zvládnout jen s pomocí kvalitní časomíry. Navíc čipy používáním dosti trpí, ztrácejí se nebo si je závodníci prohodí či vůbec nenasadí. Musíme proto i takový závod dublovat současným měřením na stopkách.

* Vraťme se ještě do úplných počátků vytrvaleckých soubojů. Čí to vlastně byl nápad?

První pobídka na sloučení a zastřešení pěti pravidelných přespolních běhů vyslovil v lednu roku 1979 předseda komise masového rozvoje atletiky Jan Bělohoubek a vyhlásil ji v Čejkovicích, kde byla v té době silná běžecká základna. První ročník tak tvořily závody Velká Morava (Mikulčice), Běh okolo zámku (Čejkovice), Běh osvobození Vacenovic, Okresní přebor v přespolním běhu (Vacenovice) a Štěpánský běh v Kyjově.

* Prvních osm ročníků řídil Jan Bělohoubek, v roce 1986, kdy vznikl nový model soutěže, jste se právě vy stal novým řídícím soutěže. Jaké změny jste nastartoval?

Po přiřazení Velké ceny Sigmy Hodonín měl seriál šest závodů a jen šest kategorií, z toho v té ženské startovala vždy jediná závodnice – známá novinářka Lenka Fojtíková. V roce 1987 však došlo k revoluční změně, kdy se seriál rozrostl na 18 závodů, no a největší změnu pro všechny organizátory přinesl rok 1989, ve kterém vznikla zbrusu nová soutěž Grand Prix. Od roku 1996 pak organizační taktovku od TJ Sigma Hodonín převzal Běžecký klub Hodonín a seriál se stal společným mezinárodním kláním pro borce z okresů Hodonín a Skalica. V té době se také začala psát historie pravidelného mládežnického zápolení - poháry HBPM a JUNDOR.

* Pojd'me zpět do současnosti. Který ze závodů zatím posledního ročníku MSBP vás nejvíc překvapil nebo potěšil?

Jednoznačně Jablonica u Senice, což je neskutečně sportovní dědina. Běželo se tam deset kilometrů, okolo trati stály davy diváků a v hlavní závodě se představilo 150 běžců. Raritou bylo započítání školácké účasti do školní tělesné výchovy – kdo běžel, měl automaticky jedničku z atletiky do celkové klasifikace. Na start se tam postavilo i 16 odvážných žen (baby z Jablonice) a všechny doběhly.

* Občas se v některém ze závodů ukáže i nějaká osobnost, případně se přijedou zviditelnit i politici. Byla loni nějaká šance získat něčí hodnotný podpis?

Tak politici už se k nám tolik nehrnou, jako v dobách, kdy všichni chtěli demonstrovat svůj smutek nad tím, že se rozpadlo Československo. Jedinou výjimkou zůstává bývalý hejtman Stanislav Juránek, ten tak ale rozhodně nečiní na efekt, to je zapálený vytrvalec a osobně velký příznivec naší rozhodcovské party. V poslední době začal běhat také primátor slovenské Holíče Zdenko Čambal a tipuji, že možná už letos by mohl nastoupit do některého ze závodů. Ale jedna obrovská hvězda loni přece jenom na Slovácko zamířila – byl to Roman Šebrle s celou rodinou a závod Hodonínského krosu doslova obrátil vzhůru nohama. Přijel bez jakéhokoliv pozvání či oznámení, prostě si vybral místo a čas. Byl to obrovský zážitek, hlavně pro některé ze zapisovatelů, kteří nevěřili vlastním uším, když vyslovil své jméno. Závod nesmírně okořenil a jsme mu za to velmi vděční.

* Vytrvalecké závod dospělých pravidelně provází i souboje začátečníků a nadějí od věku přípravy až přes žáky, dorost a juniory, zastřešované hlavičkou Hodonínského běžeckého poháru mládeže. Jak úspěšný byl poslední ročník tohoto seriálu?

Moc nás těší, že i v rámci HBPM jde účast nahoru, a to přitom zdaleka nemůžeme konkurovat výrazně podporovaným masovým běhům, jaké pořádají třeba v Praze nebo v Brně. Tam jim k vysokým startovním číslům bohatě stačí účastnické odměny za stovky korun pro každého, kdo se postaví byť jen na start. Zatímco u nás na Slovácku a Záhoří se běhá za zmrzlinu, nanuk či tatrunku, přesto není o děti nouze. Stále častěji k nám své ratolesti vozí právě rodiče z obcí, ve kterých není k dispozici žádné sportovní vyžití. Doslova v obležení zájemců jsou poslední dva roky krátké sprinty rodičů s dětmi takzvaně za ruku a troufám si říct, že pokud bychom je nepořádali, tak by nás asi lynčovali.

* Odráží se pravidelné starty v HBPM i ve výsledcích mladých regionálních atletů na ostatních soutěžích?

Myslím, že zcela určitě. Ty pravidelné srovnávací minisouboje v rámci mikroregionů Záhoří a Slovácko, povinně organizované od roku 2004 jsou bezesporu velmi prospěšné, neboť klasických atletických závodů je třeba jen deset do roka. Nebojím

se tvrdit, že současné fantastické úspěchy generace mladých atletických talentů jakými jsou Tereza Korvasová, Veronika Paličková, Filip Sasínek, Natálie Kolajová, Dominik Kubalák, Jakub Žurovec či Sylva Škabrahová vzešly i z pravidelných startů v mládežnickém běžeckém seriálu.

*** Jak se vydařilo letošní slavnostní vyhlášení výsledků ve slovenské obci Gbely?**

Říkají to všichni, a já to rád potvrdím – Gbely daly tomu našemu setkání úplně jinou dimenzi, hlavně společensky. Už to není jen tak něco, ale večer se všim všudy, tedy s dobrým pitím, jídlem, zábavou a tancem. K tomu skvělá nálada, spousta přátel a krása všude okolo – ženy a dívky v róbách, pánové v oblecích. Moc, opravdu moc to šlo nahoru.

*** Vytrvalci měli na odpočinek pouhých 54 dnů a už 23. února v Prusinovicích startuje nový ročník MSBP. V čem se bude lišit od toho předchozího?**

Tak především si musíme vážit i běžců, kteří jsou ostatním dlouhá léta vzorem a přitom už nemají tolik energie a sil, přesto se chvályhodně nehodlají odebrat do běžeckého důchodu. Proto všechny zařazené závody musí povinně vypisovat i kategorii mužů nad 70 let. Jistou odlišností, a to ne zrovna přehlédnutelnou, bude absence závodu Skalica – Holíč – Hodonín, a také Velké ceny BK Hodonín. Tu vyřadila z termínové listiny plánovaná rekonstrukce atletického oválu na stadionu U Červených domků. Ubrali jsme i trošku samotným běžcům, takže nově se bude do absolutního hodnocení poháru počítat místo 28 závodů jen 26 startů z celkového počtu 33 běžeckých podniků.

*** Chystají se ještě nějaké další změny?**

Závodníky asi potěší, že na desítce ve slovenském Borském Mikuláši se již nebudou lopotit na tvrdé silnici, ale závod se změní v pravý Búranský kros, no a co se týká mládežnického běžeckého poháru, tak v něm přibudou dvě dětské kategorie navíc.

*** Co vaše nezbytná technika, asi stárne. Budete do něčeho investovat?**

Ano, bylo nezbytné, abychom pořídili cílovou kameru, a to z důvodu, že si občas někteří běžci v nepozornosti vymění čísla, a pak nám to dělá paseku v celkovém pořadí. Vložili jsme proto celých dvě stě tisíc korun do servisu štábu rozhodčích a nyní už si na nás nikdo nepřijde. Každý závod budou obhospodařovat tři notebooky a stopky propojené přímo s tiskárnou. Proběhne poslední závodník a za tři vteřiny máme kompletní časy ve všech kategoriích. Po dvaceti minutách vyhrazených na protesty pak můžeme účastníkům tisknout výsledkové listiny.

* Obrovským přínosem určitě bylo i založení vámi vedených webových stránek BK Hodonín. Je to velmi aktuální portál, který ale dosti často slouží i k výměně ostrých názorů...

Víte, ono je velmi lehké z povzdálí něco kritizovat, často i zcela anonymně, my se ale kritice nebráníme, protože vše se dá postupně zlepšovat. Internet je dnes takový fenomén, že bez něj už se nedá obejít ani při pořádání běžeckých závodů. Naše stránky byly založeny v roce 2004 a po čtyřech letech jsme se chválili počtem 40 tisíc návštěv. Dnes už jsme na čísle 200 tisíc návštěv, což znamená, že převážná část startovního pole náš web využívá. Z toho vyplývá maximální důraz na aktuálnost a měli byste vidět ty reakce, když tam nemáme výsledky závodu ještě ten večer.

* Co vy osobně byste v organizaci MSBP změnil?

Třiatřicet závodů v termínové listině je hodně a podle mě by bylo ideálních třicet, aby běžci měli i volno na své koníčky nebo rodiny. Ale zájem organizátorů je obrovský, a to jsme již odmítli pět závodů na Vyškovsku, kde počty startujících stagnovaly. Od příštího roku budeme také zkracovat některé kategorie, abychom závodníky neodrazovali, což se bude týkat především žen a veteránů.

* Veškerý servis Běžeckého klubu Hodonín asi stojí velké úsilí. Unavuje vás to každotýdenní martyrium a nemáte toho někdy plné zuby?

Samozřejmě, že ano. Všichni stárneme, chodíme do práce a máme své rodiny. Ale je to pro nás jakási droga, souhra v partě výborných kamarádů, takže se vždy brzy „zmátoříme“. Proto bych chtěl všem svým spolupracovníkům vzdát velký hold a posílám jim i prostřednictvím týdeníku Slovácko obrovské poděkování.

Eduard Mezera